

test quis hæreditati nondum sibi delata, et an possit illud facere per pactum, n. 4 dict. l. 19 tit. 6 part. 6.— an teneatur mulier Velejano sub exhæreditionis pœna, quando pro patre in carcere detento non fidejubeat, n. 18 l. 4 tit. 7 p. 6.— an possint aliqui juri accrescendi, n. 6 ad fin. l. 33 tit. 9 part. 6.— non potest filius alimentis quæ pater sibi debet, n. 1 l. 34 tit. 34 p. 7.— an possit nobilis privilegia sibi competentia ratione nobilitatis, ibidem.— an possit aliquis jus prohibitivum, num. 8 ad fin. l. 3 tit. 5 part. 5.— an possit quis juris prohibenti pactum legis commissoriæ opponi in pignoribus, n. 4 l. 41 tit. 5 part. 5.— Et quid si illud sit juramento firmatum, ibidem.— Renuntiare an possint contrahentes remedio l. 2 *C. de rescind. vendit.*, v. per n. 2 in. med. l. 56 tit. 5 part. 5.— potest quis sententiæ pro eo lata, non solum per actum facti, n. 12 l. 9 tit. 10 part. 4.— Renuntiare an possit per pactum contrahentium, ut præscriptio in aliquo casu locum non habeat, n. 1 l. 1 t. 29 part. 5.— Et an idem sit stante lege Tauri, qua disponitur, quòd juri exequendi præscribatur decennio, quo illud partes renuntiare possint, ibidem.— Renuntiare sententiæ, an videatur ille, qui de novo petit illud, de quo habebat pro se sententiam, dict. n. 2 dict. l. 6 t. 10 part. 4.— an possit uxor constante matrimonio lucris querendis pro sua parte, et an talis renuntiatio valeat, saltim facta ante contractum matrimonii, n. 5 l. 5 t. 11 part. 4, et n. 7 l. 26 ibidem.— potest quis juri, et immunitati, quam quis habet ex origine in quantum facit pro se, seu in suum præjudicium, non tamen illud facere poterit in quantum est in præjudicium suæ civitatis originis, ibid. ad fin.— an possit quilibet debitor remedio sibi concessio, ut unum solvat pro alio quando illud quod debet, solvere non poterat, n. 5 l. 2 tit. 14 part. 5.

RENUNTIANS actiones suas amplius regressum non habet; et quid si per industriam adversarii renuntiare, n. 5 l. 65 t. 18 part. 5.— omnes exceptiones sibi competentes, quas renuntiasse videatur, n. 5 l. 70 tit. 18 part. 5.— sæculo totam regulam monachationis profiteri videtur, num. 6 l. 88 tit. 18 part. 5.— usui instrumenti, quod pars dixit falsum, an in alio judicio fidem faciat; et quid si renuntiet cum protestatione, quod non intendit fateri instrumentum falsum, an hæc protestatio aliquid valeat, n. 2 l. 116 t. 18 part. 5.— usui aquæ fontis, an si in ea aliquid reparare necesse sit, ad collectam teneatur, n. 8 l. 20 tit. 50 part. 5.— beneficio suo fructibus jam maturis, qualiter fructus ad alium pertineant, et qualiter dividuntur, n. 5 l. 26 tit. 11 part. 4.— exceptioni non numeratæ pecuniæ, an intra biennium possit, eo non obstante, eam opponere, n. 8 l. 9 tit. 1 part. 5.— exceptioni non numeratæ pecuniæ post biennium, an postea admittatur ad probandum contrarium, si assumat in se onus probandi; et quid si renuntiet in eadem charta, n. 9 ibidem.— hæreditati, an videatur renuntiasse, tam ex testamento, quam ab intestato, n. 4 l. 18 tit. 6 part. 6.— Et quid si soror, diu stetit, quod partem suam non petiit à fratre suo, an illam in illum renuntiasse videatur, n. 2 ibidem.— Et quid si renuntiat suam partem in unum ex fratribus, an illud illi

tantum vel omnibus fratribus prosit, n. 4 ibidem.— Renuntians hæreditati si postea pœniteat, an illam revocare possit, et quando n. 2 et 5 l. 20 tit. 6 part. 6, et ibid. n. 4 et 5.— Et quid si iste, qui renuntiat habet substitutum, vel cohæredem, vel res non est integra, ibid. in dict. n. 5.— Renuntians instrumento debiti quid tunc renuntiasse videatur, et an debitum, n. 4 l. 47 tit. 9 part. 6.

RENUNTIATIO beneficii sub spe, ut alii detur, si non deducatur in pactum, non est simonia, n. 1 l. 11 t. 17 part. 1.— testium non præcludit viam productioni, antequam fiat testium publicatio, n. 4 l. 34 t. 16 part. 1.— Renuntiationes Episcoporum recipit Papa solus, et ex causa, n. 4 l. 5 tit. 5 part. 1.— Renuntiatio mulieris juri hypothecæ, quod habet in bonis mariti, quando talis renuntiatio valeat, n. 5 l. 58 t. 18 part. 5.— exceptionis in emptione rei facta scilicet quòd non dicit pretium non fuisse numeratum, an valeat; et an eadem charta apponi possit; et intra quod tempus ista exceptio pretii non numerati possit opponi, n. 4 l. 65 tit. 18 part. 5.— proprii domicilii in solutione facienda fieri potest à debente, n. 7 l. 70 t. 18 part. 5.— appellatio nis per partes facta, an teneat sicut pactum, et quando, n. 6 l. 13 tit. 25 part. 5.— de non lucranda dote, quam maritus lucrare potest per statum, vel aliter, an ipse illam facere possit, n. 5 l. 5 tit. 11 part. 4, et n. 4 l. 4 ibidem.— spei certæ donatio dicitur, dict. n. 5.— lucrorum, an habeat locum in marito, ut ipse illa valeat renuntiare, ibidem.— et civis qui transtulit domicilium suum in alium regnum, videatur propter hoc renuntiare privilegiis, et favoribus concessis naturalibus illius regni, neque ibidem beneficia habere poterit, secus si in eodem regno domicilium mutet, n. 2 l. 5 t. 24 part. 4.— feudi facta à vassallo, quando valeat, vel non, et an illud sibi semper licitum sit, n. 5 l. 7 tit. 25 part. 4.— hypothecæ constitutæ ad securitatem dotis, an similis sit alienationi, ita ut taliter renuntians puniatur pœna alienationis rei majoriæ, ac si vera alienasset, num. 1 quæst. 21 l. 10 tit. 26 part. 4.— successoris majoriæ in possessorem, ut illam cui velit transferat, an sibi damnicet, vel aliis legitimis majoriæ successoribus, ibidem in quæst. 25.— successoris de majoria, quam sperat habere, an teneat, ibidem in q. 26.— exceptionis non numeratæ pecuniæ, an excludat debitorem, ut non admittatur, licet velit probare contrarium, et an valeat si fiat in eadem charta, qua obligatur; et quid si fiat post biennium, n. 8 et 9 l. 9 tit. 1 part. 5.— generalis casuum fortuitorum, an teneat in contractibus, et judiciis, ut renuntians non prosint, quin teneantur, n. 10 ibidem, et n. 1 l. 23 tit. 8 part. 5.— Et quid in recipiente depositum, et casus renuntians, n. 4 l. 4 tit. 3 p. 5.— Renuntians majoriæ in fratrem secundum per fratrem majorem, an teneat in damnum filiorum filii majoris, n. 5 in fin. l. 8 tit. 4 part. 5.— juris prohibitivi an teneat, numer. 8 ad fin. leg. 5 tit. 5 part. 5.— intempestiva societatis, an valeat, et quando, n. 5 et 4 l. 11 per text. ibi, tit. 10 part. 5.— nunquam trahitur ad incogitata, n. 4 l. 3 tit. 12 part. 5.— Vellejani per mulierem volentem fidejubere facta, an teneat si prius de

beneficio sibi competenti non fuerit certiorata; et quid si illud asserat notarius, vel juramentum intervenit, n. 4 l. 5 tit. 12 part. 5.— Vellejani nulla est, quando mulier fidejusserit pro marito, num. 6 ibidem.— Et quid si renuntiet coram testibus instrumento non interveniente, an tunc renuntiatio aliquid operetur, ibidem.— Et an fidejussores possint renuntiare beneficio divisionis de quo in autent. *hoc ita, C. de fidejussorib.* num. 4 in fin. l. 10 tit. 12 part. 5.— Renuntiatio hæreditatis à tacita ex quibus perpendatur, num. 5 l. 2 et n. 1, 2 et 4 cum aliis ibi, l. 18 t. 6 p. 6.— hæreditatis à descendantibus, vel ascendentibus facta, quando illis postea pœnitentibus non noceat, n. 2, 5, 4 et 5 l. 20 tit. 6 part. 6.— Et quid in filio qui majoriam sibi delatam renuntiat, an postea in damnum vocati post eum pœnitere possit, vel in quovis alio habenti substitutum, vel cohæredem, vel ubi res integra non est, n. 5 dict. l. 20.— Renuntiatio majoriæ in vita possessoris ipsius facta in præjudicium vocatorum ad eam, an valeat, n. 2 in quæst. 17 l. 3 tit. 13 part. 6.— matris quæ vult suscipere tutelam filii, qualis esse debeat, et an sit necessaria solemnitas, n. 11, 12 et 13 l. 4 tit. 16 part. 6.

REORDINATUS an possit institui hæres ab aliquo, n. 6 l. 4 tit. 3 part. 6.

REPARARE, et eadem solemnitas requiritur in actu reparando, quæ in faciendo, n. 5 quæst. 21 l. 52 tit. 9 part. 6.— Repellere an possit quis cavillationes, et malitias adversarii per alias similes, n. 8 l. 28 tit. 21 p. 5.

REPETENS mutuuum, an possit ei objici, quòd non erat dominus rei mutuatæ, n. 2 l. 1 tit. 1 p. 5.— Et cui tunc incubat probatio, ibidem.

REPETERE an possit, quod errore saltim facti solvit quis post sententiam absolutariam, n. 8 l. 16 t. 11 p. 5.— an possit solvens pro carcerato, n. 2 l. 6 tit. 14 p. 5.— utrum possit aliquis qui judici aliquid dedit, ut sententiam ferat, et quando, n. 4 l. 27 tit. 22 part. 5.— an possit quis dotem, quam pro muliere dedit, si nuptiæ non sequantur, n. 5 l. 11 tit. 11 part. 4.— mutuuum intra quantum tempus possit mutuans, si nihil à principio dictum fait, n. 6 per text. ibi, l. 2 tit. 1 part. 5.— an possit aliquis mutuuum factum ecclesiæ, si non probet verum in ipsius utilitatem, et quando, n. 2 l. 5 tit. 1 part. 5.— qualiter, et qua actione possit commodatarius rem sibi commodatam pro qua pretium solvit, n. 4 l. 8 tit. 2 part. 5.— potest indebite solum solvens, et quando, et quibus modis probetur aliquid fuisse per errorem solum, glos. l. 28, et glos. l. 50 cum aliis ibi, tit. 14 p. 5, per illa jura ibi.— an possit solvens scienter indebitum, et an donare videatur, n. 4 l. 50 per text. ibi, tit. 14 part. 5.— an possit ille, qui habebat privilegium super sportulis non solventis, si scienter solverit, dict. n. 4.— Et an in dubio credatur solvisse indebitum scienter, vel per errorem, ut repetere non possit, ibidem.— Repetere an possit solvens legatario legatum sibi in testamento invalido relictum, et quando, n. 4 leg. 51 tit. 14 part. 5.— Et an quod solvitur ex minus solemnitate dicatur haberi ex testamento; et alia in hoc vide per dict. n. 4.— Repetere an possit solvens debitum conditionale ante conditionis eventum, et quando,

n. 1 et 5 l. 52 per text. ibi, tit. 14 part. 5.— an possit solvens indebitum, si per sententiam fuit condemnatus, et quando sic, gloss. l. 35 per text. ibi, t. 14 part. 5.— Et an datum causa transactionis debitori reo, ab ipso tamquam indebitum repeti possit, n. 1 l. 54 ibid.— Repetere an possit rem cum fructibus ille, qui indebitum solvit alicui, n. 4 l. 37 per text. ibi, t. 14 part. 5.— an possit quis datum ob aliquam causam si non fiat, et interesse damni dati propter non factum, vel unum ex istis tantum, n. 2 l. 43 t. 14 p. 5.— an possit quis ab eo datum causa aliquid faciendi, si illud non fiat, et quando, gloss. leg. 46 cum gloss. aliar. legum ibi, tit. 12 part. 5.— Et quid si causa sit in mente retenta, num. 4 dict. l. 46.— Repetere an possit quis ab eo datum ob augmentum amicitiae, si causa cesset, n. 5 dict. l. 46.— an possit quis à se datum alicui, ut à captivitate liberaretur, et quando, gloss. l. 48 ibid. per illum text.— an possit quis illud, quod solvit cum antea ob turpem causam illud promiserat, et an per talem solutionem pergetur vis metus, vel dolus præcedens, n. 1 et 2 l. 49 per illum text. ibi, tit. 14 part. 5.— an possit mulier dotem, quam dedit marito, si cum eo contraxit sciens inter eos matrimonium esse non posse, et an tunc dos cedat lucro viri, vel applicetur fisco, n. 2 l. 50 per text. ibi, tit. 14 part. 5.— Et quid si ambo sciebant impedimentum, et eo non obstante contraxerunt, an dos, artha, et donatio propter nuptias applicentur fisco; et quid si adhuc non sit copula carnalis subsequuta, n. 1 cum aliis ibi, l. 51 ibid.— Et quid si erraverint in jure, an evitent pœnam, n. 3 dict. l. 51.— Repetere an possit quis meretrici datum, vel alteri mulieri libidinis causa, et quando, et quam partem in taliter datum habeat fiscus, et an in foro animæ restituere teneatur, et an de talibus testari possit, n. 2, 3 et 4 dict. l. 53 per text. ibi, tit. 14 part. 5.— an possit quis à se datum alicui, ne maleficium ab ipso commissum detegatur, num. 4 leg. 54 tit. 14 part. 5.

REPETITIO dati an detur illi, qui judici, ut sententiam, aliquid dedit, num. 4 leg. 27 tit. 22 part. 5.

REPREHENSIO debet sine diffamatione fieri, n. 2 per text. ibi, l. 53 tit. 5 part. 1.— Reprehendi non debet ille, qui venit ab aliis reprehendus, n. fin. l. 58 tit. 5 part. 1.— Reprehensio est triplex, imperialis, specialis, et temeraria, n. 1 l. 50 tit. 9 part. 2.— fieri debet tribus consideratis, n. 2 dict. l. 50.

REPRÆSALIE contra omnes conceduntur propter justitiam denegatam, vel neglectam, n. 5 l. 10 t. 25 p. 4.— non debent concedi propter factum unius subditi, qui alio modo potest concedi, n. 2 l. 15 tit. 10 part. 7.— possunt concedi, non solum propter justitiam denegatam expressè, sed etiam propter moram non exhibendæ justitiæ, n. 2 in quæst. 1 et 2 l. 15 tit. 10 p. 7, et per totum illum num.— et tunc ad repræsalias licet pervenire, quando omnia civilia remedia tentata fuerint, n. 2 quæst. 2 dict. l. 15.

REPRÆSENTATIO filiorum ut cum patruis succedant avo, qualis sit, et cujus effectus, et pro qua parte admittatur, et quando, et in quibus non, et quibus concurrentibus; et alia in hoc vide per n. 4, 7 et 9 l. 3 per text. ibi, t. 13

part. 5.—Et an ista repræsentatio habeat locum in omnibus descendentibus. vel non extendatur ultra pronepotem, dict. n. 7 in princip.—Repræsentatio an habeat locum in successione collateralium ultra filios fratris, n. 4 l. 6 tit. 13 part. 6.

REPRÆSENTANTES populum, ut sunt decuriones, et rectores, benè sufficiunt ipsi ad inducendam consuetudinem, n. 5 l. 3 tit. 2 part. 1.—publicè sunt infames, secùs si secretè, neque assidue; et quid in minoribus, et an isti possint ad ordines promoveri, et est vilium immane istis aliquid donare; et alia in hoc vide per n. 1 leg. 3 tit. 7 part. 6.

REPTARE quis possit, vel non, gloss. leg. 2 per text. ibi, tit. 3 part. 7.—quis possit, vel reptari, gloss. leg. 3 per text. ibi, tit. 3 part. 7.—Et quæ præcedere debeant ad hoc, ut aliquis reptari possit, n. 4 cum aliis ibi, l. 4 per text. ibi, tit. 3 part. 2.—Et quid si alius velit alio modo reptatorem satisfacere, an ad hoc compellatur, ibidem n. 3 et 4 dict. leg. 4.—Reptare an possit alius, postquam reptator victus fuit per reptatum, et quando sic, n. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 3 part. 7.

REPTATOR si non probet quibus verbis, qualiter, et quando se dedecere debet, gloss. l. 8 tit. 3 p. 7.—et reptatus an de communi consensu pœnitere possint, n. 2 l. 2 tit. 4 part. 7.—si noluerit reptatum aggredi, liberatur reptatus, n. 3 dict. l. 2.—parem, vel campionem pro se dare non potest, n. 4 l. 3 tit. 4 part. 7.

REPTATUS si sit in curia Regis, vel extra, quem terminum debet tunc reptatori dare, n. 4 per text. ibi, l. 4 tit. 3 part. 7.—qualiter reptatori respondere teneatur, n. 5 l. 4 per text. ibi, t. 3 part. 7.—Et quis pro absente reptato respondere possit vel non, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 3 part. 7.—Reptatus si postquam dixit reptatorem mentiri, exceptionem dilatoriam opponere velit, an ad mittatur, n. 4 l. 6 ibidem.—an contra reptatorem opponere possit, quod ad aliud reptatum fieri pertinet, n. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 3 part. 7.—ab aliquo arma eligere non potest, sed à Principe nominari debet, n. 4 l. 2 tit. 4 part. 7.—et reptator, an possint de communi consensu pœnitere, et quando, n. 2 dict. l. 2.—liber erit si reptator in campo illum aggredi noluerit, n. 3 dict. l. 2.—quando per se, et quando per alium se defendere possit, et qualiter: plura de hoc vide per gloss. l. 3 tit. 4 part. 7.

REPUDIANS hæreditatem simpliciter, videtur illam repudiare, tam ex testamento, quàm ab intestato, n. 4 l. 18 tit. 7 part. 6.—hæreditatem si sit filius suus, vel emancipatus, vel alius descendens, intra quantum tempus isti suam abstensionem revocare possint, n. 2, 3 et 4 l. 20 per text. ibi, tit. 6 part. 6.—Et quid in filiis vocatis ad aliquam majoriam, si illi renuntient, vel si habent substitutum, vel cohæredem, vel si res non est integra, n. 5 dict. l. 20 tit. 6 part. 6.—Repudians hæreditatem, et acceptans legatum, an juste faciat, et ei licitum sit, n. 4 l. 2 tit. 9 part. 6.

REPUDIARE hæreditatem an possit hæres, et legatum acceptare, n. 4 l. 2 tit. 9 part. 6.—hæreditatem, an possit adultus non habens curatorem, n. 5 l. 4 tit. 11 part. 3.

REPUDIATIO an inducatur ex eo, scilicet quòd hæres dixit, credo hæreditatem esse respuendam, si cum his verbis transeat cursus trium mensium, n. 5 l. 2 p. 6. hæreditatis ex quibus colligitur; et quid si repudians minor sit; et quid si sunt duo hæredes instituti; et unus ex eis repudiat, vel ambo, gloss. l. 18 tit. 6 part. 6 per text. ibi.—quando descendentes, vel ascendentes non obstat, si pœnitere velint, et abstensionem suam revocare, n. 2, 3, 4 et 5 l. 20 ibidem.

REQUISITUS, sive monitus nemo præsumitur, et ideo dicens illud, probare debet, n. 2 l. 9 tit. 25 part. 4.

RERUM defensio aliquem non excusat, si aliquem occidat propter rerum defensionem, n. 4 l. 16 tit. 6 p. 4.

Res	Sacra.
Empta, vel vendita.	Aliena.
Commodata.	Communis.
Minoris.	Dotalis.
Majoriæ, vel feudalis.	Legata.
Deposita.	Furtiva.
Mobilis.	Ecclesiæ.
Immobilis.	

Res quælibet præsumitur libera, nisi contrarium probetur, n. 3 in fin. l. 28 tit. 2 part. 3.—quæ tempore legum Partitarum extrahi à regno vetabuntur, n. 4 per text. ibi, l. 10 tit. 20 p. 3.—ut afficiatur vitio violentiæ per expulsionem, an sufficiat expellere, si post professionem non intret, n. 2 l. 4 t. 29 part. 3 ad fin.—an afficiatur vitio violentiæ, si expulsus erat prædo, ibidem. si subripiatur gratia usus tantum, an cadat in vitium furtivitatis, ibidem.—si vendatur per metum, sive per vim compulsivam, an afficiatur vitio reali, n. 2 l. 4 t. 29 p. 5.—an afficiatur vitio violentiæ, si possessor suspicatus sit se repelli posse licet non sit violenter expulsus, dict. n. 2 dict. l. 4 tit. 29 part. 3.—an afficiatur vitio violentiæ si dominus per vim occupaverit rem suam, dict. n. 2.—Et an per vitium clandestinitatis, ibidem.—Res si redeat in potestatem tutoris, an ex hoc vitium purgetur, n. 2 ad fin. l. 4 tit. 29 part. 3.—si revertatur ad procuratorem meum, an ex hoc vitium purgetur, dict. n. 2 ad fin.—alicui pignorata, si à domino creditori subrepta alteri vendatur, an et quando emptor illam præscribere possit, n. 2 et 3 l. 27 tit. 29 part. 3.—sub conditione alicui promissa, si ea pendente tradatur, an transferatur dominium, n. 7 in fin. l. 5 tit. 4 p. 4.—de facili revertitur ad suam naturam, num. 3 post princip. l. 3 tit. 11 part. 4.—an possint præscribi, quando in eis simpliciter alienatio prohibita fuit, n. 3 quæst. 4 l. 10 t. 26 part. 4.—defuncti an possint retineri pro expensis factis in curando illo, vel in funere suo, n. 4 l. 9 tit. 2 part. 3.—et quales res iudex in loco illo, ubi jurisdictionem habet, vendere poterit, n. 9 l. 3 per text. ibi, t. 3 p. 3.—proprias alicujus ipse ipsimet vendere minimè potest, et qua ratione, num. 4 l. 18 tit. 3 part. 3.—istud verbum est generale, et omnia comprehendit, n. 4 l. 53 tit. 3 p. 3.—debet æstimari cum qualitatibus suis, n. 6 l. 56 tit. 3 part. 3.—quæ locatur, in dubio videtur locata ad suum usum consuetum, n. 4 l. 3 tit. 8 part. 3.—illatæ in domo conductæ, an sint pro pensione domus tacitè hypothecatæ, et quando, et in quibus rebus ibidem illatis

hoc locum habeat; et quid in rebus illatis per secundum conductorem, n. 2 et 4 l. 5 per text. ibi, tit. 8 part. 3.—Et quid in rebus minoris illatis in domo ab ipso conducta, dict. n. 4 dict. l. 5.—Res non possunt vendi cæciori pretio curialibus, quàm incolæ locorum inter se vendunt, n. 1 l. 27 tit. 8 part. 3.—super qua imponitur census, si casu pereat, an etiam census pereat, n. 9 l. 28 tit. 8 part. 3.—soluta si casu vel aliàs pereat, an solutio integrè facta videatur, n. 4 l. 2 tit. 14 part. 3.—hæredis an et quando legari possunt, vel obligari per testatorem, n. 2 l. 10 tit. 9 part. 6.—Et an de rebus hæredis possit testator majoriam facere, quando habuit licentiam faciendi sub gravaminibus, et vinculis sibi placitis, dict. n. 2 ad fin.—testatoris alicui pignorata, si à testatore alicui legetur, an et quando hæres redimere teneatur, et legatario dare, quando verò teneatur ipse legatarius, gloss. l. 11 t. 9 part. 6.—quales à testatore legari possunt, vel non, gloss. l. 15 per text. illum ibidem.—Et an tunc debeatur earum æstimatio, n. 5, 8 et 10.—Res cui privilegium fuit concessum si destruat, an ibidem adhuc duret privilegium, et quid si reedificetur, an habeat idem privilegium, n. 3 quæst. 19 tit. 9 p. 6.—una si per testatorem pluribus conjunctim, vel disjunctim legetur, qual ter inter eos dividetur, et an valeat relictum, gloss. l. 53 per text. ibi, t. 9 part. 6.—si contra prohibitionem testatoris alienentur, dominium transfertur in sequentem in gradu, n. 3 l. 34 t. 9 part. 6.—prohibitæ alienari per testatorem, an alienari possint ex causa dotis, quando legitima portio filiarum relicta non fuit, n. 4 quæst. 5 l. 6 tit. 11 part. 6.—si prohibeat alienari in ecclesiam, vel pium locum, an prohibitio teneat, ibidem.—si malitiosè efficiatur litigiosa, ut alienatio ipsius impediatur, qualiter ita faciens teneatur, et puniatur, num. 4 l. 11 per text. ibi, tit. 16 part. 7.—si alienari prohibeatur à testatore sine causæ expressione, an prohibitio valeat, vel non, et quando talis causa, licet talis causa expressa non sit à testatore, pro expressa habeatur, n. 4 l. 44 tit. 5 part. 3.—prohibitæ alienari extra familiam, licet ita alienentur, valet alienatio, quando illi, qui sunt de familia, fuerunt requisiti, et emere noluerunt, n. 4 quæst. 6 l. 10 tit. 16 part. 4.—Et circa rerum divisionem, vide in verbo Divisio.

RES EMPTA, VEL VENDITA, et res vendita alicui, quando periculum illius rei pertineat ad emptorem, et quando ad venditorem, gloss. l. 24 et 28 tit. 3 part. 3.—Et quando poterit venditor rem venditam effundere, et perdere emptore non veniente, n. 6 et 8 dict. l. 24.—Res vendita an coli debeat per venditorem, et quando ad talem culturam teneatur, n. 4 l. 23 tit. 5 part. 3.—empta ab extraneo, vel curatore minoris cum pecunia minoris, cuja sit, n. 4 l. 49 per text. ibi, tit. 3 part. 3.—Et quid si res ematur à Prælato, vel alio cum pecunia ecclesiæ, ibid. in num. 5 et 6 per text. ibid.—Res emptæ cum pecunia Prælati, et ecclesiæ, an illis communis sit, ibid. in fin.—empta cum pecunia dotali an sit uxoris, vel mariti; et alia in hoc vide per n. 8 dict. l. 49 tit. 3 part. 3.—si ematur cum pecunia minoris, an sit ementis, vel minoris, et quod jus minor in ea habeat, n. 2 l. 30 tit. 13 part. 3.—Et in re alteri pignoratæ possit fieri

executio ex sententia iudicis, et quando, n. 5 l. 58 t. 13 part. 3.

RES COMMODATA si à commodatario commodanti mittatur per nuntium, quem fidelem esse credidit, illaque perdat, cujus periculo pereat, n. 4 per text. ibi, l. 4 tit. 2 part. 3.—duobus si perdat, qualiter ipsi teneantur, n. 4 per text. ibi, l. 5 tit. 2 part. 3.—si commodatario perdat, et pro ea domino pretium solverit, et postea illa res appareat, quam actionem ipse intentare possit, n. 4 l. 8 tit. 2 part. 3.—alicui ad certum usum, an ante expletum usum revocari possit, n. 4 l. 9 tit. 2 part. 3.—Et an idem sit in precario, et si concedatur ad certum usum; et quid si ex revocatione precarii magnum præjudicium recipienti veniat, ibidem.—Res commodata an possit retineri pro expensis in ipsa re factis, et quando, n. 4 ibid. per illum text.—si post moram penes commodatarium pereat, an pereat ipsius periculo, etiamsi eodem modo esset peritura penes commodantem; et quid in foro conscientiæ, et quid in actione reali, n. 6 l. 9 tit. 2 part. 3.

RES MINORIS infructifera vendi potest per tutorem, ut alia magis utilis ematur, n. 6 l. 60 tit. 18 part. 3.—minorum non possunt alienari sine solemnitate, scilicet, quòd prius à mobilibus incipiatur, n. 2 l. 2 tit. 14 p. 1.—minoris, sive mobilis, sive immobilis, an à tutore alienari possit, n. 3 l. 4 tit. 5 part. 3.—ex quibus causis à tutore vendi possint, n. 4 et 5 dict. l. 4, et gloss. penult. l. 60 t. 18 part. 3, et gloss. l. 18 tit. 16 p. 6.—Et an vendi possit res immobilis minoris pro utilitate magna minoris, vel pro debito solvendo tantum, n. 3 ibid. dict. l. 4 t. 5 part. 3.—Res minorum debent vendi cum auctoritate iudicis, et causæ cognitione, n. 6 et 7 d. l. 4.—minorum an possit à tutoribus, vel curatoribus publicè, sive clam emi; et quid si ematur cum iudicis auctoritate, vel alterius contutoris, an teneat emptio, n. 9 l. 4 per text. ibi, t. 5 part. 3.—cum pecunia minoris emptæ ab ejus tutore, vel ab extraneo, cuja sit, n. 4 l. 49 per text. ibi, t. 5 p. 5.—Et quid si ematur à Prælato, vel alio cum pecunia ecclesiæ, ibid. in n. 5 et 6 per illum text.—Res emptæ cum pecunia minoris, an sit ementis, vel minoris, et quod jus minor in ea habeat, n. 2 l. 30 tit. 13 p. 3.—minoris illatæ in domo conductæ ab ipso, an sint tacitè hypothecatæ pro pensione domus, n. 4 l. 5 t. 8 part. 3.—minorum qualiter, et qualis, et quando, et ex quibus causis alienari possunt per tutorem, vel curatorem, n. 18 per text. ibi, tit. 16 p. 6.

RES MAJORIÆ an vendi possint pro alendo possessore ipsius, vel ut redimeretur ab hostibus, n. 4 quæst. 10 l. 10 t. 26 part. 4.—Res majoriæ si vendantur, ut debita testatoris solvantur, an vendens in pœnam alienantium res alienari prohibitas incidat, ibid. in quæst. 11.—Et an successor rem sic alienatam per iudicem ad petitionem creditoris, vindicare possit, ibid.—Et quid si res majoriæ vendatur per ipsius possessorem illi, scilicet, qui in majoria erat de proximo successurus, an tunc alienans in pœnam incidat, ibid. quæst. 12.—Et quid si alienatio non teneat ex aliqua causa, an alienans talem rem prohibitam in pœnam incidat, ibid. in q.